

De stillede Vædringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Blem): Paa Udvalgets Begne tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med den Vædring, der er foreslaet af Udvalget under Nr. 2. Det fremgaar af Betænkningen ligesom ogsaa af Lovforslagets Motiver, at da man for 3 Aar siden behandlede og fik vedtaget Loven om Lønninger m. m. til Fyrvæsenet tænkte man ikke paa at sætte en Bestemmelse ind i Loven om Transportstibe til Fyrvæsenet; thi man var endnu ikke kommen til en Beslutning om at ville bygge saadanne Stibe. Først paa Finanslovsforslaget 1896—97 blev der forlangt en Bevilling paa 85,000 Kr., hvoraf der for det første Aar skulde bevilges som Bidrag 23,500 Kr. og nu paa det i Aar forelagte Finanslovsforslag er det foreslaet og ved anden Behandling her vedtaget at bevilge 26,500 Kr. som første Bidrag til et Fyr-Transportstib til Brug i Nordsøen, som skal koste 90,000 Kr. Af Motiverne til dette Forslag paa Finansloven fremgaar det, at man havde i Sinde at stille et Forslag som det foreliggende som Tillæg til Lov af 27de April 1894 for at faa lovbestemt, hvorledes Officererne skulle lønnes paa Fyr-Transportstibene. Udvalget tiltræder altsaa Forslaget med en enkelt Vædring. Der er i § 2, 3dje Stykke, en Bestemmelse om, at Lønninger for Kontorassistenten af 1ste og 2den Klasse skulle stige med 200 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste ved Fyrvæsenet, dog ikke til over henholdsvis 2,000 og 1,700 Kr. aarlig. Man har her stillet et Vædringsforslag om, at Lønnings-tillægget ikke skal være 200 Kr., men 150 Kr., hvilket svarer til, hvad der i samme Paragraf er bestemt for Maskinmestre og Styrmand ved Fyr-Transportstibe; og til, hvad der i Loven af 1894 § 2 er bestemt om Lønningstillæggene for Underfyrrestre og Maskinassistenten, som ifølge Lønningsloven § 2 ligeledes have et Alderstillaeg, nemlig 150 Kr. hvert 5te Aar med fire Stigninger. Naar man har stillet dette Vædringsforslag, er det for at bringe dette i Overensstemmelse med den Lønningslovs, der egentlig passer for disse. Udvalget med Undtagelse af eet Medlem har henstillet til den ærede Minister, for saa vidt det kunde lade sig gøre, at lade Flaadens Officerer føre Fyrtransportstibet, lige som de føre Fyrinspektionsstibet. Det er selvfølgelig kun en Henstilling, man gør, idet man forudsætter, at Føreren af Fyrtransportstibet, der bliver færdigt til 1ste Juli, vil blive Styrmanden i Fyrinspektionsstibet, og der er jo for saa vidt ogsaa, hvis

han faar denne Post, en Slags Bestemmelse om, at hans Anciennitet regnes fra hans første Ansættelse i Fyrvæsenets Tjeneste. Man har ikke villet fastsætte det i Loven, fordi man ikke har villet binde den højtærede Marineminister eller Administrationen, medens man, som sagt, dog har ønsket at gøre denne Henstilling, for saa vidt noget saadant kunde lade sig gøre.

B. Christensen: Som det vil ses af Betænkningen, har den Henstilling, den ærede Ordfører nævnte, ikke fuldt ud kunnet tilfredsstille mig. Jeg tror for mit Bedømmende, at naar vi først have givet en Lov om denne Embedsmand, saa vi ham ogsaa nok; det er i alt Fald min Overbevisning. Hvis jeg havde absolut Sikkerhed for, at vi undgik denne ny Embedsmand, kunde jeg selvfølgelig ikke have saa stort imod, at Bestemmelsen stod i Loven, men jeg indser ikke, hvorfor den skal staa der. Mit Standpunkt er i det hele dette, at de Embedsmænd, vi have, skulle vi kunne ordentlig saaleses at de kunne leve uden Næringsforger, men paa den anden Side mener jeg rigtig nok ogsaa, at Opgaven, navnlig i dette Ting, maa være ikke at skabe unødvendige Embedsmænd, og det er min fulde Overbevisning, at det ville vi gøre, hvis vi vedtog det. Flertallet har indstillet. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være det naturlige, at de, der kom til at føre disse Fyrtransportstibe, blev vore Marineofficerer, de unge Marineløjtnanter. Jeg er overbevist om, at hvis de kom til at føre saadanne Stibe, vilde det være til Glæde for dem, at faa denne virkelige praktiske Uddannelse. Jeg føler mig tillige overbevist om, at de ville have godt af det, idet de derved lærte at kende vore danske Farvande og fik Beslighed til at føre Stibe i dem. En anden Omstændighed, som jeg ogsaa tager med i Betragtning, er, at disse unge Marineløjtnanters Lønninger ikke ere meget store, saa at mange ogsaa ville have god Brug for de Dagpenge, der herved falde af til dem. Det er mærkeligt, at det er mig, der her i Modsetning til den højtærede Minister maa staa som Talsmand for Marinens Interesser. Jeg kan, som sagt, ikke se andet, end at det er aldeles unødvendigt for Rigsdagen i dette Tilfælde at skabe denne pensionsberettigede Embedsmand, idet jeg, som sagt, finder, at det er den naturlige Sag af Verden at lade Marineofficererne komme til at føre disse Stibe, og jeg ved ogsaa, at et saa udmærket Medlem, som det ærede Medlem for Alborg (Bramsen) er enig med mig i den Opfattelse, jeg her har gjort gældende, naar han tillige følte sig overbevist